AKbaba

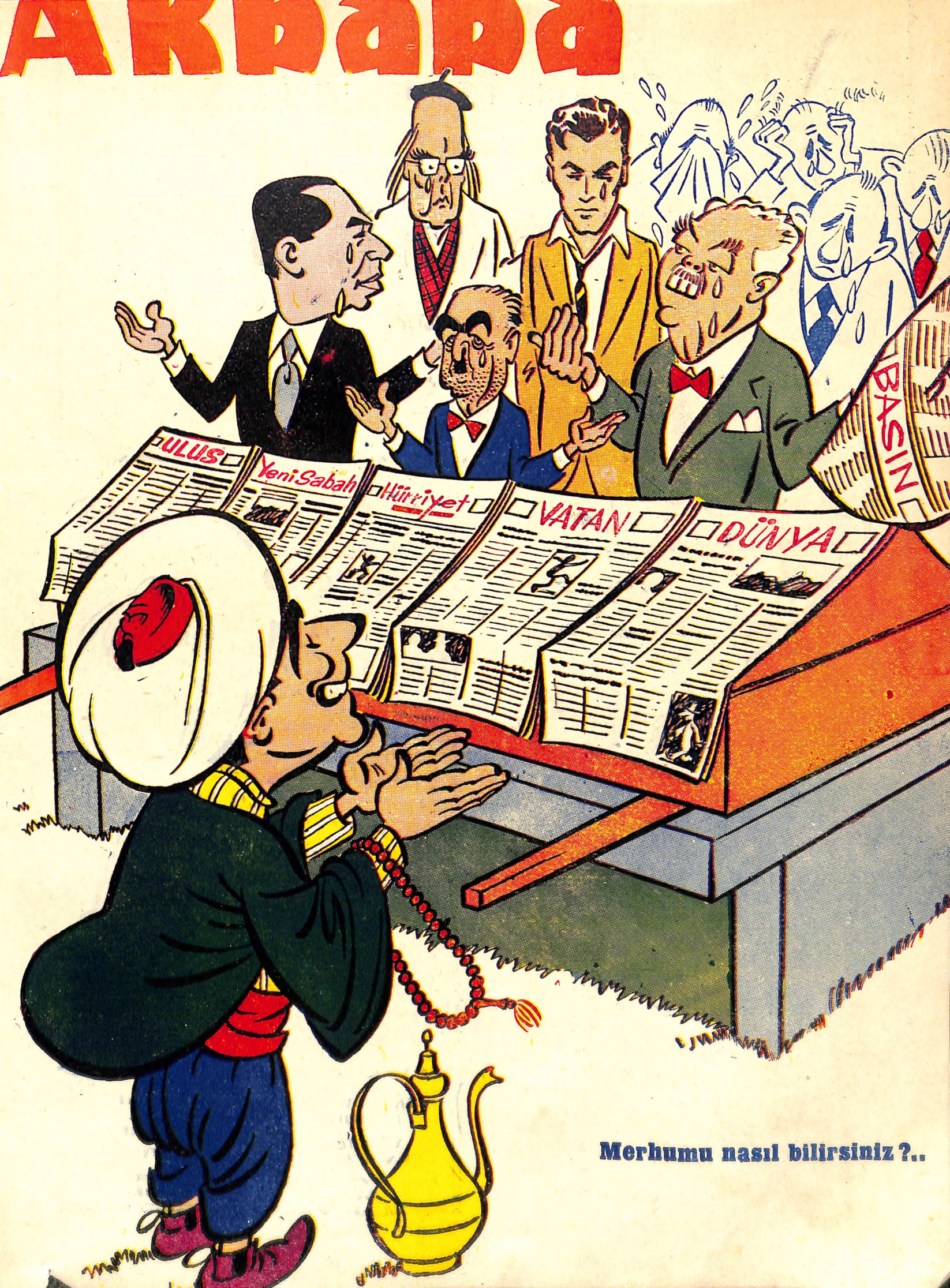

Merhumu nasıl bilirsiniz?..

Yılın en güzel mizah eseri

Her sabah, Cumhuriyet gazetesinde seve seve okuduğunuz küçük, zarif fıkralar bir arada,

BİR DAKİKA

Doğan Nadi

Akbaba Mizah Yayımlarının onuncu kitabı olarak pek yakında çıkıyor. Fiyatı 1 lira. Siparişlerinizi lûtfen şimdiden yapınız.

VAKIFLAR BANKASI

SERMAYE : 50.000.000 T. L.

1956

İKRAMİYE PLANI

İKRAMİYELİ GRUP MEVDUATI

İ G.M.

YÜZDE 25 Mutlak isabet

- Ömür boyunca aylık irat
- 30000 liraya kadar iş sermayesi
- Yatırılan paranın 3 MİSLİ para ikramiyesi
- 100000 Liralık para ikramiyeleri

Fazla malûmat için şişelerimiz emrinize amadedir

TÜRK TİCARET BANKASI

Yazı İşlerini fiilen idare eden
AHMET KOÇER

Teknik Sekreter :
Selâmi M. YURDATAP

Abone : Seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.

Adres : Klodfarer Cad. No. 8-10. Daire 3.
Telefon: 221811

Fiatı: 50 Kuruş

Basıldığı yer :
ERCAN Matbaası

SAYI : 207 C.: 8 1 MART 1956 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, HİCİVLİ

Akbaba

İstanbul Seyyah şehri

ARASIRA, göçebe kuşlar gibi, Istanbula konmaları ile uçmaları bir olan seyyahlara rastlıyorum: Pembe yüzleri muşmulalaşmış, çocuk bakışlı seyyahlara... Boyunlarında dürbünler, ellerinde fotograf makineleri, durup durup resim çekiyorlar.

E, Istanbul güzel şehirdir, tarihî şehirdir, elbet çekerler diyorsunuz, değil mi?

Değil, objektiflerini telâşla çevirdikleri yerlere bakıyorum: Ne Kızkulesi, ne Çenberlitaş, ne Süleymaniye camii, ne Boğaz...

Çıt!..

İşte, omuzundaki sırığın iki ucunda iki gaz tenekesiyle Hamidiye suyu taşıyan aksakallı bir ihtiyar...

Çıt!..

Büyük bir apartımanın kapısında paspas sopalıyan başı takkeli, ayağı takunyalı bir kapıcı...

Çıt!..

Kucağındaki çocuğunun ağzına esmer bir meme tıkamış, yeldirmeli bir dilenci...

Çıt!..

Lâvicert bereli, balta sakallı, kehribar tesbihli kocası önde siyah çarşaflı, siyah peçeli ve altın bilezikli haremi arkada bir Hacıağa ailesi...

Çıt!..

Ön ve arka kapılarından hevenk hevenk yolcular sarkan bir tramvay...

Çıt!..

Taksim - Harbiye asfaltında, milyonluk apartımanların akisleri yüzen bulanık bir su birikintisi...

Çıt!..

Saçı berber, vücudu hamam, eli sabun görmemiş, yamalar içinde bir akşam simitçisi...

Çıt!..

Avurdu avurduna çökmüş bir çöpçü... Bir beygir iskeleti... İçi çamurlu karlarla dolu bir temizlik arabası...

Çıt!..

Hayır, çıt değil, biraz daha seyredersem, fotograf makinesinin çıtı yerine çat diye ben çatlıyacağım!

İstanbula seyyah mı çekmek istiyoruz?.. Hiltona ne hacet? Avrupalıları, Amerikalıları hayran edecek bu pisliklerimiz, bu geriliklerimiz, bu sefaletlerimiz dururken!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Şehir Tiyatrosu san'atkârlarının maaşlarına zam yapıldı. (Gazeteler)

— Zeytin yiyorlar...
— Elbet yerler, maaşlarına zam yapıldı!..

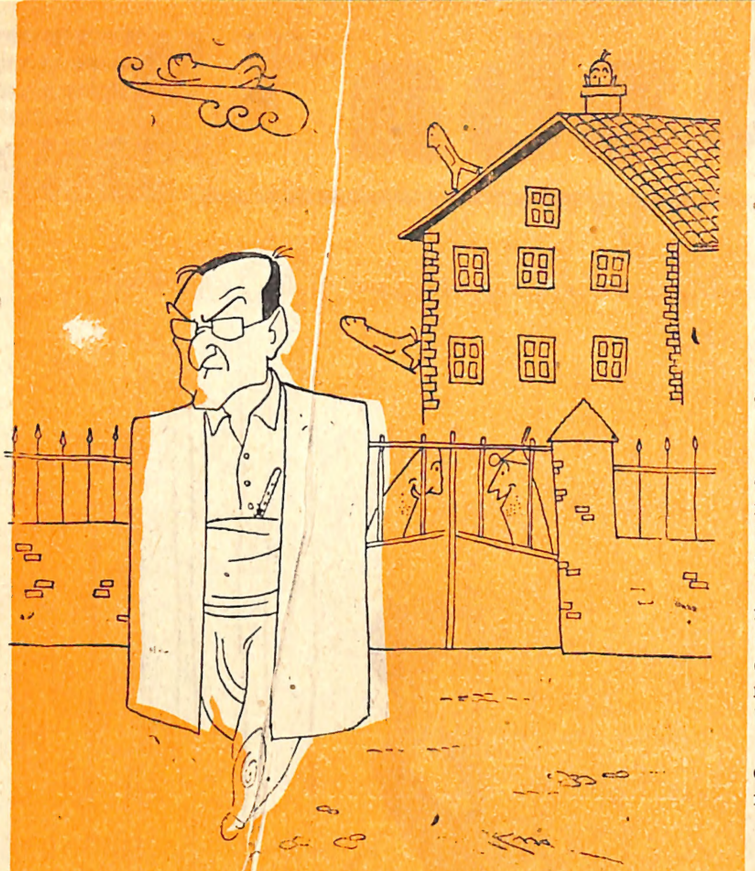

— Bu adama «Deka» lâstiklerinden çarık vermişler de «çürük» diye almamış...

— Belki kendini kamyon sanıyordur!..

(M. Korkmaz)

Basın Sarayı

Zaman zaman bazı kelimelere sevgimiz, bazılarına da tepkimiz artar. Cumhuriyetin ilk yıllarında «Saray» kelimesi, ayıp lâflar arasına girmişti. Padişahlardan başkası oturmadığı için millet sarayın düşmanı idi. Sarayın kendisi değil. lâfı bile, kanuna geçmemiş bir suç durumunda idi. Padişah sarayları halkın biraz korku, biraz şaşkınlıkla uzaktan bakıp geçtikleri bir canavar fasiline benziyordu. Halkın dilinde Alsaraydan başka saray kalmamıştı. Frengin «Palâs» kelimesini bile dilimize sokmuştuk da, söyleyince diline kırmızı biber sürülecek bir çocuk korkusuyla «saray» diyemiyorduk. Yol geçmez taşra kasabalarının hanları bile «l» yi bisbütün kalın okuyarak «Palas» olmuştu. Yan gelip yatılacak temeller ocağı bazı özel yatılı okullar, bazı daireler halkın dilinde «Palâs» değil «Palas» dı.

Sonra sonra gel zaman git zaman bizi bir «saray» merakıdır aldı.

Şimdi büyük binalara, hanlara, lüks barlara paviyonlara hep saray diyoruz

İstanbulda bir de eski Halkevi yerinde «Basın Sarayı» yapılıyor. Basın Sendikası, Gazeteciler Cemiyeti, buna «Basın evi» demeyi küçük bulmuşlar. Basın Sarayı... İyi hoş ama, yürürlükteki basın kanununa bakılırsa, zaten bir Basın sarayımız vardı. Cezaevinin tabelâsını değiştirip «Basın Palas» yahut, «Basın sarayı» yapmak nemize yetmezdi.

Bir şeyi daha merak ediyorum: «Basın Sarayı» nın açılış töreninde ki ziyafette basın işçileri, yazarlar acaba ne yiyip içecekler? Kokteyl, viski, şampanya mı? Yoksa geleneğe ve günlük yaşayışlarına uygun simitle çay mı?

...dığından

Sizin iktisad dediğiniz şey, bir «..... dığından» lar bilimidir

9 senelik İktisat Fakültesi 4. cü sömestr öğrencilerinden Güngör.

— Vatandaşlar! Memleketi idare etmek bir bilgi işidir. Yalnız bilgi de değil, bilgiyle beraber fedakârlık ister. Biz ... vatandaşın çekmekte olduğu sıkıntıyı biliyoruz. Partimiz iktidara gelirse, ilk işimiz hayatı ucuzlatmaktır. Keselerimizi doldurmak için koltuk peşinde koşmuyoruz. Maaşta, makam otomobilinde gözümüz yok!

Bizi seçerseniz, bilim ışığında memlekete fedakârcasına hizmet edeceğiz...

★

«..... başka memleketlere bakarak bizde Tekel maddeleri çok ucuz olduğundan, bu fiat farkı ticaret dengemizi bozduğundan ve kaçakçılığa da sebep olduğundan, esasen tekel maddeleri vatandaşın zarurî ihtiyaç maddeleri arasında da olmadığından, bundan başka tekel maddeleri zaten bir devlet işletmesi ürünü olduğundan, yâni elde edilen kârın bir şahsa değil, devlet bütçesine girdiğinden tekel maddelerinden cigaraya yüzde yirmi ve ispirtolu maddelere de yüzde otuz zam yapılarak fiat âyarlanması uygun görülmüştür.»

★

İçkili gazino sahiplerinin fiat arttırma için müracaatları komisyonumuzca incelenmiş ve neticede, tekel maddelerine yapılan âyarlama, bu maddelerle ilintili başka maddeleri de etkilendirdiğinden gazinocular haklı görülerek yüzde otuz fiat âyarlamaları uygun görülmüştür.

★

Tekel maddelerindeki fiat artışı gazino tarifelerindeki fiatları arttırdığından, bu artışın ekonomi kurallarına göre başka maddelere geçmesi kaçınılmaz olduğundan, iyi su şişelerinin yüzde kırk fiat farkıyla 20 kuruşa satılmasına karar verilmiştir.

★

Muhallebicilerin fiat arttırmak için gönderdikleri heyetin fiat arttırma isteği incelendi. Tekel maddelerinin fiat artışı gazino fiatlarına, gayet tabiî olarak gazino fiatları da su fiatlarına geçtiğinden, muhallebi de sudan yapıldığından muhallebicilerin fiat arttırma istekleri uygun görülmüştür.

★

Kundura boyacılarının yüzde yirmi beş fiat âyarlama dilekleri, yüksek ekonomi kurulu muzca gözden geçirildi. Kundura boyacıları tekel maddeleri kullandığından, onlar da öbür vatandaşlar gibi su içmek zorunluğunda olduğundan ve ara

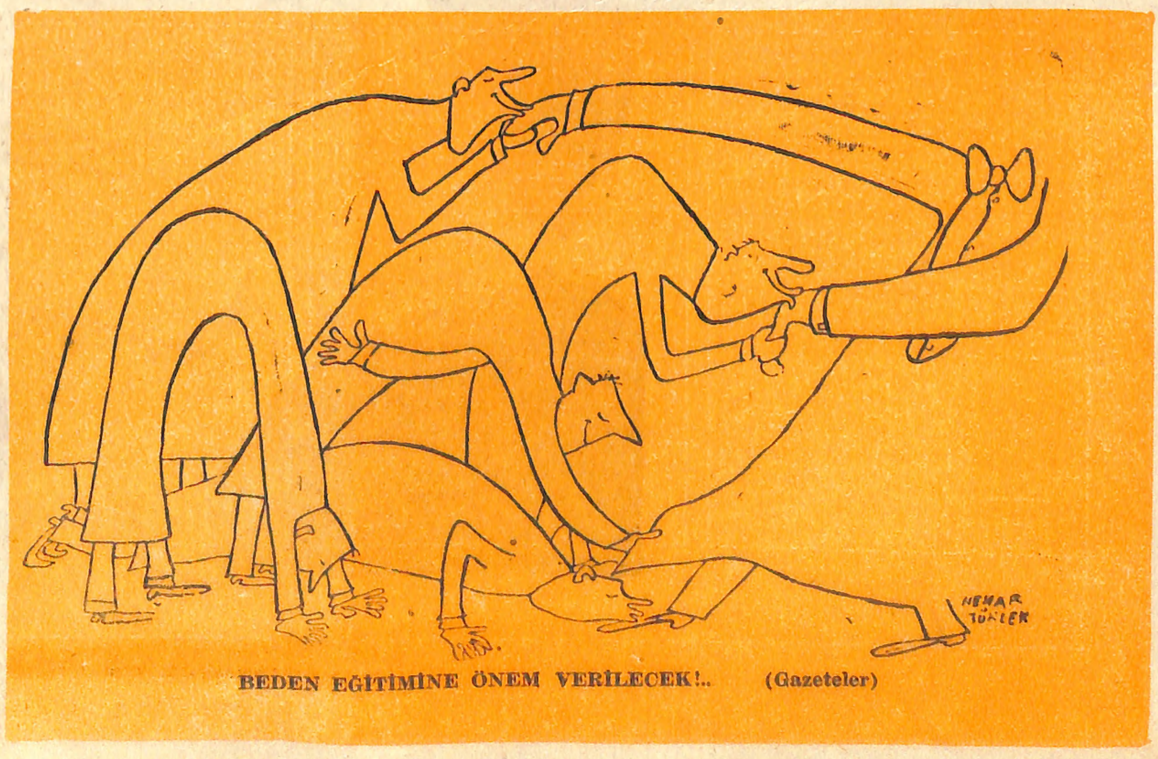

BEDEN EĞİTİMİNE ÖNEM VERİLECEK!.. (Gazeteler)

sıra gazinolara gittiklerinden, kundura boyacılarına muhallebiciye gitmeleri yasak edilemiyeceğinden, onlara da yüzde otuz âyarlama uygun görülmüştür.

★

Şoförlerin fiat arttırma dilekçelerinin incelenmesi sonunda şu karara varıldı: Rakı ve cıgara gazinoya, gazino suya, su muhallebiye, muhallebi kundura boyasına tesir ettiğinden, kundura boyası da şoföre tesir edeceğinden istekleri uygun görülmüştür.

★

Sinema biletlerinin yüzde kırk artması için alınan kararın gerekçesidir:

Cıgara ..... dığından, muhallebi ..... duğundan, su ..... diğinden, kundura boyası ..... dığından, sinema biletlerinin de ..... diğine karar verildi.

Kasapların ..... diğinden, ... duğundan, ... diğinden, ... dığından, yüzde elli âyarlama istekleri yerindedir.

★

Kömüre ton başına 14 lira zam ile, bu zam vapur, tiren gibi taşıtları etkilendirdiğinden... .....

★

Su, muhallebi, şoför ..... dığından, bunlara uygun olarak elektrik de ..... dığından ..... diğinden, yüzde altmış ..... uygun görülmüştür.

★

— Muhterem arkadaşlar!... Bugünkü ağır hayat şartları altında huzur hakkının yetersizliğine dair arkadaşımız Mahmut Bey... Buyrun Mahmut Bey kürsüye!...

— Arkadaşlar! Hepiniz biliyorsunuz...

— Biliyoruz...

— Pahalılık...

— Çok fazla...

— Hayat şartları...

— Çok ağır...

— Aylık, yıllık, yolluk...

— Çok az...

★

Cigara gazinoya ..... dığından, gazino suya ..... duğundan, ... su da ıspanağa ..... diğinden, ıspanak sinemaya, sinema havagazına, havagazı kasaba ..... duğundan, kasap pirince, pirinç terziye ..... diğinden, ... duğundan ..... işbu gerekçede bilimsel bir görüşle aydınlatıldığı ve ekonomik açıdan açıklandığı üzere, huzur hakkına yüzde yetmiş âyarlama yapılmasına oybirliğiyle karar verilmiştir!

FALAN

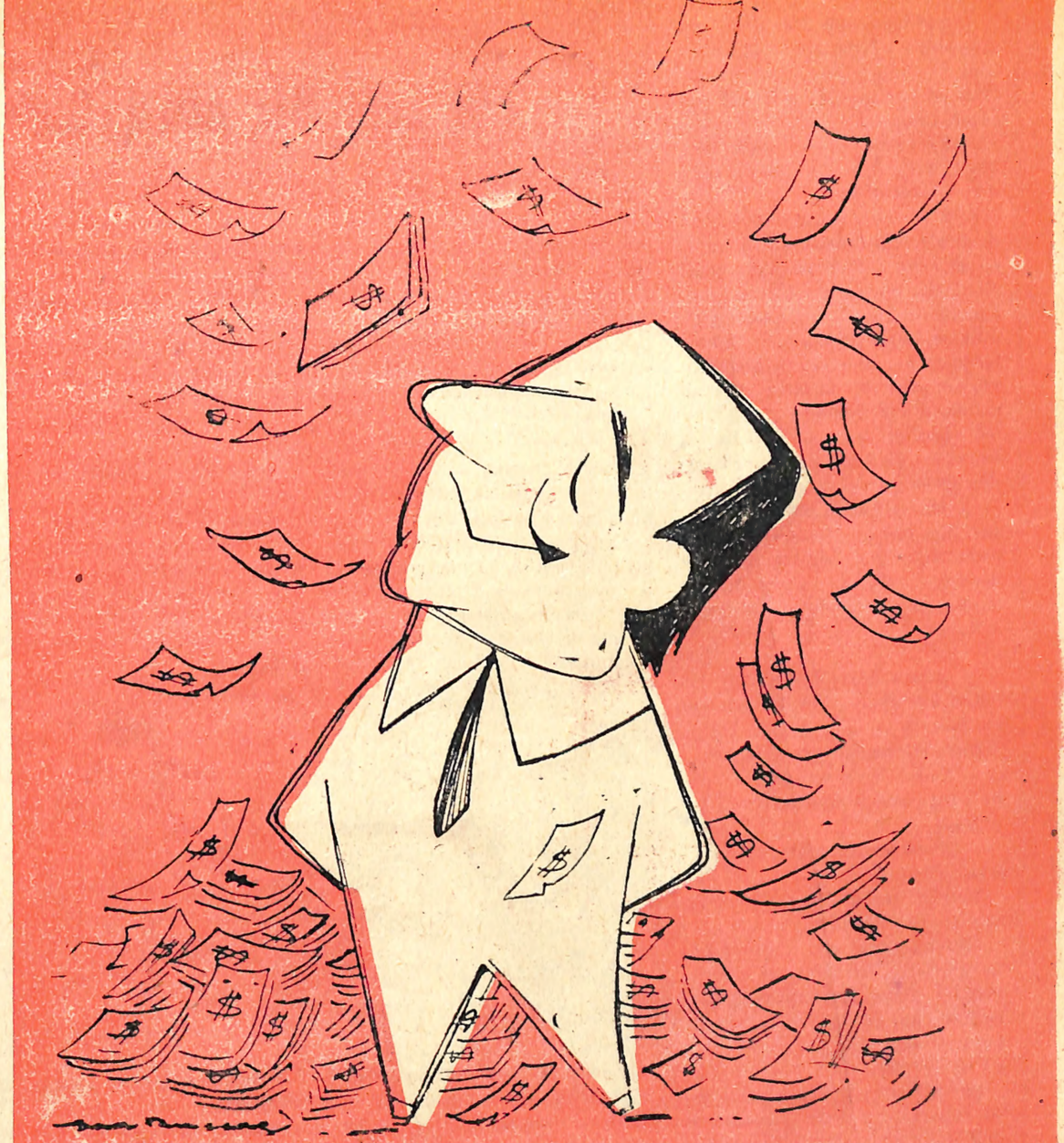

BİR KIŞ RÜYASI!...

(Şadi Dinççağ)

Menderes taştı!..

(Tonguç Yazar)

AL DEMİYORSUN!

Koca, eve yorgun dönmüştü. Karısının bir şey istiyeceğini farkedince, bağırdı:

— Eve gelmek istemiyorum, hep ver, ver... Bir gün olsun, al demiyorsun!

Kadın, hemen masanın üzerinde duran küçük gaz sobasına uzatarak:

— Peki.. öyle ise al şu gaz sobasını tamirciye götür...

Dedi.

— Haydi baylar, biraz çabuk olalım!..

(Zeki)

ÇOK ZEKİ BİR ADAM

— Seninle muhakkak görüşmek istiyorlar. Evlerine çağırdılar, dedi.

— Ne münasebet? dedim, ben onları tanımam ki...

— Evet ama biz seni, şöyle zeki, böyle zeki, öyle bir üstün zekâ diye methettik ki...

Zeki olmak, hele başkalarına da böyle tanıtılmak kimin hoşuna gitmez? Yine de, sesi güzel olanların, bir şarkı söyle deyince kendilerini naza çekmeleri gibi, utanma, alçak gönüllülük numaralariyle kem küm ettim. Sonunda, yüksek zekâma uzaktan hayran olanların apartımanına gittik. Baba, anne, iki genç kızları, bir de delikanlı oğulları var. Daha kapıdan girer girmez, saçından tırnağa kadar sırf zekâ olan bir acaip yaratığa bakar gibi beni incelemeğe başladılar. Ben hiç bilmediği dersten imtihana giren, tenbel, haylâz bir öğrenci durumundayım.

Baba:

— Aman beyefendi, diyor, biz bütün aile sizin yüksek zekânızın hayranıyız.

Nekadar şaşırmışım, anlayın:

— Yaaa!.. Öyle mii?.. Peki, peki... Diye adamı tersliyorum.

Anne:

— Sizi tanıyan bütün dostlarımız, zekânızı...

Derken, evin büyük kızı heyecandan ellerini uğuşturuyor:

«Büyük zekâ» nın çağırıldığını duyan daha başkaları da misafir geldiler. Hepsi de, hayvanat bahçesinde, hiç görülmemiş acaip bir hayvanı seyreder gibi, ilgi ile bana bakıyorlar.

Şimdi ben ne yapayım? Her nasıl olmuşsa bir kere bunlara benim müthiş bir zekâ olduğum anlatılmış. Reklâmla şişirilmiş bozuk mal gibi, fiyasko vereceğim diye ödüm kopuyor. Ya bir pot kırarsam?.. «Bukadar şişirilen, göklere çıkarılan üstün zekâ bu herif mi?» derlerse...

Acaba her zamanki tabiî davranışımla suspus bir kenarda mı otursam? Yoksa, her lâfa karışıp kimseye ağız açtırmasam mı? Espiriler yapıp etrafımdakileri kahkahadan kırıp geçirsem mi? Yoksa dirhem dirhem mi konuşsam?..

Ter döküyorum, ter... Herhalde bir şeyler yapmak, zeki olduğumu göstermek zorundayım.

Aksi gibi, bütün avanaklığım da üstümde galiba. Ellerimi koyacak yer bulamıyorum. Suratım uzuyor, dişlerim büyüyor, sanki boynumun üstüne getirip bir eşek başı oturtmuşlar. Tuh Allah kahretsin!

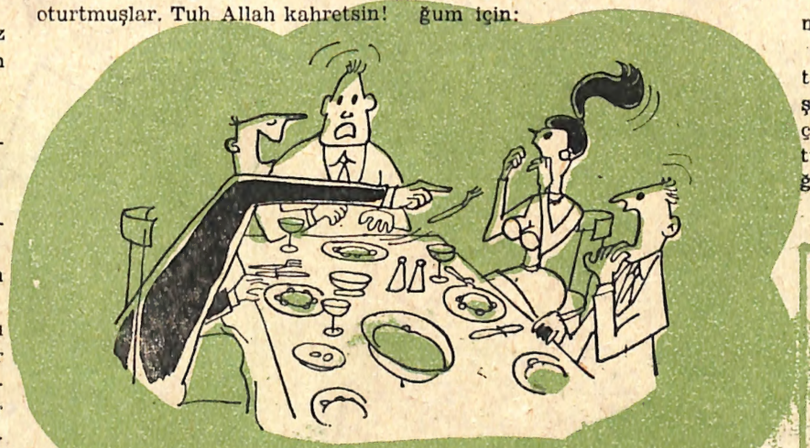

Herkes konuşup gülüşüyor. Benim ağzımı bıçak açmıyor. Dünya kadar fıkra bilirim, bir teki aklıma gelmiyor. Arkamdan kimbilir nasıl alay edecekler? Rezil oldum gitti.

Ev sahibi:

— Sizin düşünceniz nedir beyefendi?

Diye soruyor. Belli ki, gözler kamaştıran parlak zekâmın meydana çıkmasını bekliyorlar. Ama ben ne üzerine konuştuklarını bilmediğim için:

— Ben mn?.. Şey, diyorum, yani... Bu meselede ben... Tabiî sizin fikrinizdeyim!

Bir kahkaha kopuyor. Hay anasını... Hani nerede ise ağlıyacağım. Başımı kaldırıp tavana bakıyorum. Birdenbire sanki şeytan dürttü:

— Hani bir fıkra vardır, dedim.

Fıkra mıkra yok, atıyorum. Bu fıkra da nereden icap etti bilmem. Hepsi de, ne cevher yumurtlıyacak diye ağzımın içine bakıyor.

— Fıkra malûm... Hoca merhum bir gün...

Tuh, Hocanın bir fıkrası bile aklıma gelmiyor... Bereket versin evin hanımı «Yemeğe buyur!» ediyor. En arkada kalmak istediğim halde, ilkin ben fırlıyorum.

Nerde ise ağzımın yerini bulamıyacağım. Kaşıktan çorba üstüme dökülüyor.

— Elinize sağlık, pek lezzetli olmuş diyecek yerde, evin nazik hanımına:

— Nafile... pek tuzlu olmuş, diyorum.

Genç kız tabağıma et koyuyor.

— Teşekkür ederim, yeter efendim, demek isterken:

— Koy, koy,... Doldur!.. diyorum.

Sanki içimde başka bir insan var.

Karşımda oturan gence;

— Delikanlı, diyorum, kumar ahlâksızlıktır. Halbuki galiba sen..

— Hayatımda hiç kumar oynamadım, diyen gence, üstün zekâmı göstermek fırsatını bulduğum için:

— Sen onu babana yuttur, diye cevap veriyorum.

Artık herkes beni dinliyor. Zenbereği boşalmış gramofon gibi söylüyorum.

Ev sahibi kibar beye döndüm:

— Kızınız, kızoğlan kız mıdır?

Damdan düşer gibi bu soruma adam utana sıkıla:

— Henüz evlenmedi, diyor.

— Siz ona bakmayın, diye cevap veriyorum, bir kere muayene ettirin. Hattâ her hafta muayene ettirin. Çünkü kızınızın gözünü beğenmiyorum, diyorum.

Yemekten sonra salona geçtik. Kahveler geldi. Kendimi frenleme ğe, dilimi tutmağa çalışıyorum.. Ama ne mümkün...

— Bayım, sizin maaşınız ne kadar?

— Üç yüz kırk lira...

— Hımm... Bukadar masraf... Üç çocuk. Ha?.. Söyle bakalım, bunlar maaşla olmaz!

Kıçıma bir tekme vurup kapı dışarı etseler sevineceğim. Öbür misafirler lâfı değiştirmek istiyorlar. Kim bırakır?

— Bu çocuklar sana hiç benzemiyor yahu...

Yüksek zekâma hayran olanların yüzlerine baktım. Hiç birinde çıt yok. Ayağa kalktım, avazım çıktığı kadar:

— Ben bir aptalım!.. diye bağırdım.

— Estağfurullah... O nasıl söz? Biz sizin büyük zekânızı...

— Ben hödüğün biriyim.

Kendi aralarında konuşmağa başladılar.

— Ne müthiş zekâ...

— Gözleri ateş saçıyor.

Dayanamadım:

— Eşeğin biriyim ulan!... Diye bağırdım.

— İnsanlığın halini hicvediyor, diye söylendiler.

Artık duramadım, masanın üstüne çıkıp anırmağa başladım... Sonra kendimi sokağa attım.

Onların benim arkamdan şöyle konuştuklarını duyar gibiyim:

— Görülmemiş bir zekâ...

— Eşsiz zekâ...

— Bukadar zeki adam görmedim.

— Taşıyor. Aklının fazlalığından delirmiş.

— Zaten zekâ ile delilik kardeştir.

— Fakat ne espiriler yapıyor, ne fıkralar anlatıyor, ne hiciv...

Evet, bir kere adım çıkmış. Üstün zekâyım. Artık bunu hiç bir şey değiştiremez. Saman yesem, çifte atsam, anırsam, yine de üstün zekâyım. Yine de her aptallığımda bir hikmet bulacaklardır!

B. E. N.

□

YETMEZ Mİ?

İstanbulun meşhur bekâr terzisine bir gazeteci sordu:

— Ne zamana kadar bekâr kalacaksınız?

— Mesleğimi bırakıncıya kadar...

— Anlamadım?

— Anlatayım: Ben kadın terzisiyim. Onların iç yüzünü gayet iyi biliyorum. Ömrüm sabahtan akşama kadar kadınlar arasında geçiyor. Bari geceleri olsun rahat etmeyeyim mi diyorsunuz?

ESNAF VERGİ DEFTERİ TUTMUYOR.. (Gazeteler)

— Bu defteri tutmaktan, başka defter tutmağa vakit kalmıyor ki.

(Nehar Tüblek)

YAZISIZ!..

(Safi)

ELİMDEN GELEN BUDUR..

Dün beşe aldığın mal, yarın bin beş yüz eder,
Yükselttik memleketi, bunu tarih böyle der.
Kırmadık gönül hatır,
Elden ne geliyorsa onu yaptık birader!
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Şimdi yanardağ gibi indifa ediyoruz,
Sanmayın vazifeden istifa ediyoruz.
Böyle kalbimiz pır pır,
Beş yılda beş milyonla iktifa ediyoruz.
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Önümüzde harita dolaştık kapı kapı,
Kimseye şeker diye yutturamadık şapı.
Döküldük sapır sapır,
Orta yere gelmedi eğri kaşığın sapı,
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Uğraştık ticaretle, Eskimo'ya buz sattık.
İktisadı gör bizde, Bahr-ı Lût'a tuz sattık
Altınlar oldu bakır.
Dışardan buğday alıp, dışarıya muz sattık.
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Naylon sutyen getirttik, kalmadı elde döviz,
Öyle fındık kırdık ki, kalmadı fındık, ceviz.
Bütçe oldu tam takır,
Bu çürük koltuklarda neler çektik bilseniz,
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Gayretimizle doldu «Vatan sathı» naylonla,
Oynasın şakır şakır!...
Kaldı seçmenlerimiz bir gömlekle bir donla!
Yükselttik memleketi iktisadî balonla!
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Yuvarlandığımız yer, iniş mi yok dik mi?
Ne kadar numaramız varsa göstermedik mi?
Attıksa bir kaç kıtır,
«Susma hürriyeti» ne sanki bir şey dedik mi?
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Bizdeki plânların rastlanmaz benzerine
İstatistik rakkamlar konuştu söz yerine,
İşliyor tıkır tıkır.
Solda sıfır olduk ta tiy diktik üzerine,
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

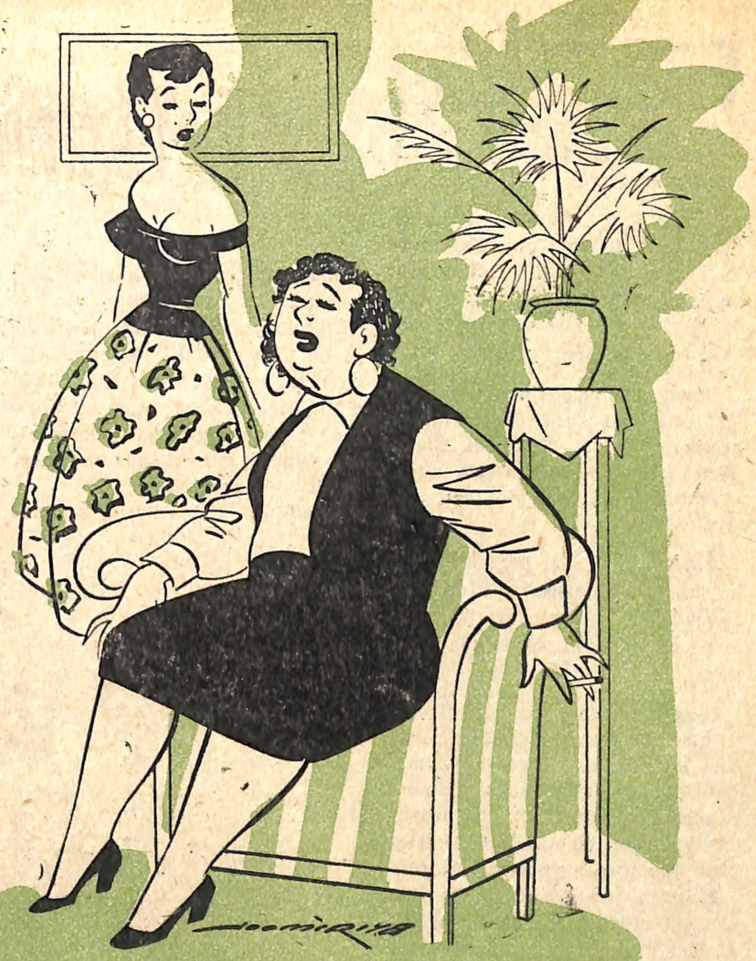

— Aman kızım erkeklerden kendini sakın, hep ayni şeyi düşünürler...

— Babam da öyle mi anne?..

— Ne gezer!..

SEBEBİ NEYMİŞ?

Çomar Ahmede arkadaşları sıkı bir abukat tutmazsa bu işten sıyrılamıyacağını anlatmışlar, o da Ekrem Onur'a haber göndermişti.. Genç ve muktedir avukat, Çomar'ı ziyarete geldi, tevkifhaneye. Çomar:

— Açıkça söyleyim abi, ilkten, dedi. Senin ücretini verecek kadar zengin değilim. Topu topu bir Cadillac'ım var...

— Fena değil, dedi Ekrem. Suçunuz ne?

— Otomobil hırsızlığı!..

□

GÖZ BAĞCILIK

Gülhanede hazırlanacak olan yeni bahar bayramı için tedariklere başlanmıştı. Meşhur gözbağcılar ve hokkabazlar da, İstanbul Belediyesine müracaatle festivalde yer almak istiyorlardı. Halbuki, Vali, ancak bir kişi alınacağını bildirdi. Bunun üzerine üç istekli atıldılar:

— Beni seçin! diye... Gökay güldü:

— Bir kişi lâzım dedi. İçinizden hanginiz marifet göstererek ötekileri yokederse onu alacağız...

○

ŞANTAJ

Yıllardanberi meşhur umum müdürün hususî kâtibesiydi. Bir gün patronundan yüklüce bir zam istedi.

— İmkânı yok şekerim, dedi patron. Şu sırada bukadar yüksek bir zam yapacak durumda değiliz...

Daktilo güldü:

— O halde bütçe açığını kapatmak için, ben de günlük gazetelerden birine hâtıralarımı satmak zorunda kalırım. Evli olduğunuzu da unutmayın!

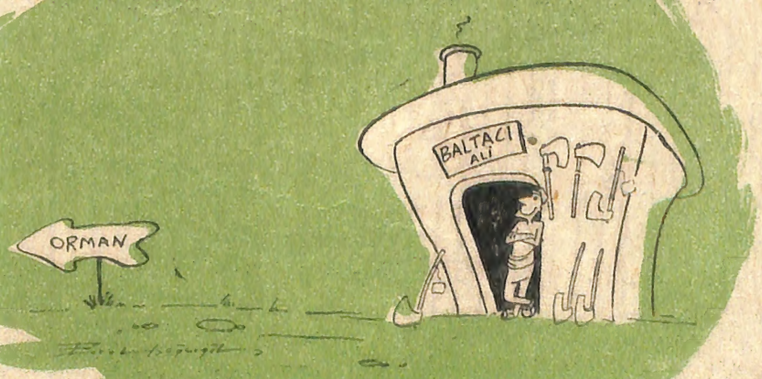

Ar yılı değil, kâr yılı!..

(Erol Yağcıgil)

○

NE YAPSINLAR?

Çok güzel bir bar kızıydı. İçip içip sokakta rezalet çıkarınca iki polis kollarına girdi, karakola sürüklediler. Tam o sırada Cumhuriyet'in foto muhabiri karşılarına çıktı. Sahneyi tesbit ederken memurların yüzlerini gizlediğini görünce, sordu:

— Ne telâş ediyorsunuz? Rezaleti çıkaran o...

Polislerden biri tersledi:

— Evet ama evli olan biziz!..

Cezaevinde Ziyaret

ESKİDEN cezaevlerindeki tutukları ve hükümlüleri ziyaret, şimdikinden çok daha kolaydı. Ziyaretçiler koğuşlara kadar girerler, içerdekilerin yataklarında otururlardı.

Ziyaretçiler kapıda aranırdı ama, yine de bazı dişi ziyaretçiler, aranması kendi müsaadelerine bağlı vücutlarının özel yerlerin de içeriye esrar, eroin, hattâ bıçak, tabanca sokarlardı.

Bunu önlemek için ziyaretçiler le tutuklular arasına bir metre aralık koydular. Sökmedi. Kaşla göz arasında, gardiyanı lâfa tutup, atacaklarını paraşüt gibi içeri atıyorlardı.

Boydan boya ince örgülü bir tel koydular. Mahpuslar ziyaretçileri, ziyaretçiler mahpusları bu telin arkasından hayâl meyâl görüyorlardı.

Ceza infazcıları tedbirlerini arttırdılar. Ziyaretçi ile mahpus arasına iki tane tel perde koydular. Tel perdeler arasında da bir metre mesafe vardı. Bu iki tel arasından ziyaretçi ile mahpus birbirlerinin yüzlerini hiç seçemiyorlardı.

Eskiden yarım saat konuşurlarken, bu müddet beş dakikaya indi. Her dört ziyaretçinin arasına da bir gardiyan konuldu.

Şimdi, cezaevinin ziyaret yerini gözünüzün önüne getirin lütfen. Tepede tozlu, isli yirmi beş mumluk bir lâmba ile aydınlatılan daracık, yarı karanlık bir koridor. İki telörgüsü. Ziyaretçi ile mahpusun birbirlerinin yüzlerini seçmesi imkânsız. Ziyaret beş dakika ya indirilmiş olduğundan, herkes bu beş dakikaya bütün söyliyeceklerini sıkıştırmak için bar bar bağırıyor. Bir gürültü, bir şamata...

İşte böyle bir ziyaret yerine dört mahpus gelmişti. Duruş sıralarına göre, sağdan sola şöyle dizilmişlerdi. En başta, karısını, kaynanasını, baldızını öldüren bir katil. Onun yanında, hıfza çalıştırdığı on üç yaşındaki kızcağızı kirleten bir imam. Üçüncüsü, hükûmetin manevî şahsiyetine hakaretten yatan bir gazeteci. Gazetecinin yanında, Beykozda fabrikası basılan bir eroinci.

Şimdi bu mahpusların karşılarındaki ziyaretçileri sayalım. Ziyaretçiler, iki telörgü arkasındaki mahpusların yüzlerini görmedikleri için rastgele şöyle dizilmişlerdi. Katilin karşısında, gazetecinin karısı vardı. İmamın karşısında eroincinin anası vardı. Gazetecinin karşısında katilin babası, eroincinin karşısında da imamın karısı..

Bu dört ziyaretçinin ara yerinde de gardiyan dikilmiş. Beş dakika içinde her mahbus, karşısında kendi ziyaretçisi varmış sanarak bağıra çağıra konuşmağa başladılar.

Katil — Söyle onlara. Bir gün elbet buradan çıkacağım. Onların bütün sülâlesini, eşiktekini beşiktekini pırasa gibi doğramazsam bana adam demesinler.

Gazetecinin karısı (Ağlıyarak) — Bey, bey, kendine gel... Allah aşkına... Ne oldu sana? Yalvarırım sâkin ol! Bak sana ne diyeceğim, sırası değil ama, söylemeğe mecburum. Kızın hayırlı bir kısmeti çıktı da...

İmam (Bağırarak) — Kısmeti mi çıktı. Allah Allah... O benim şer'an nikâhımdadır.

Gazetecinin karısı (Ah vah ederek) — Ne diyorsun bey? Şimdi bir yerime inecek.

İmam — Elbette. Bu işi ben bilmem de sen mi bilirsin. Din ehli için tadadı zevcat muvafık-ı şer-i şeriftir. Kızı da alırım, anasını da alırım, seni de alırım!

Eroincinin anası — Tuh rezil!.. Utanmaz, namussuz. Seni doğuracağıma taş doğuraydım. Bana bu lâfları söylemeğe nasıl dilin varıyor?

Gazeteci — Neden dilim varmıyacakmış!.. Yoksa iktidar partisi seni de mi satın aldı. Ben fena bir şey yazmadım ki... Tenkit ettim, o kadar. Bu memlekette demokrasi yok mu? Hürriyet yok mu? Yazmıyacakmışım. Yazarım. Defol!.. Şeytan görsün suratını!..

Katilin babası — Ne? Ne?.. Bunları sen bana mı söylüyorsun?.. Tuh senin kalıbına kıyafetine. Yazıklar olsun, Seni bu boya bosa getirdim, beni bir de utanmadan kovuyorsun ha... Allah belânı versin!.

Eroinci — Ulan namussuz! Allah senin belânı versin. Gözüne dizine dursun. Paraları yerken iyimiydi orospu!..

İmamın karısı — Tu tûû!.. Saçından sakalından utan! Benim üstüme gül kokladın, bir de utanıp arlanmadan daha söyleniyorsun... Sabî sübyanı baştan çıkarmağa utanmıyor musun? Allah belânı versin!

Eroinci — Allah senin belânı versin!

Katilin babası — Rezil, alçak!..

Gazeteci — Defol karşımdan diyorum, defol!..

Katil — Yerim ulan sizi!.. Namussuzlar! Topunuzu yerim.

Gardiyan — Kime?.. Kime diyorsun onu sen?

(Gardiyan üstüste düdük öttürmeğe başlar.)

— Ziyaret bitti!..

Diye bağırır.

O..

PİRİNÇ İKİYÜZ ELLİ KURUŞA

ACI PİRİNÇ!..
(Güngör Özden)

FİL HAMDİ, SÜLÜN OSMAN, ZÜRAFA ALİ, FOK NURİ TEVKİF EDİLDİLER.. (Gazeteler)

HAYVANAT BAHÇESİ!..
(Nehar Tüblek)

HİKÂYE :

İçine Doğmuş

BİLMEZSİNİZ, dünyada bu içine doğmak sözü kadar insanın garibine giden hiç bir şey yoktur. Olacak şey mi? diyesi gelir adamın. Siz buradasınız, yerinizde oturuyorsunuz, birdenbire aklınıza falancının ne halde olduğu geliyor. Âdeta gözlerinizle onun halini görüyor sunuz. Sonra bir de tahkik ediyorsunuz ki, aynı gün, aynı saat, aynı dakika, o falanca dediğiniz adam gerçekten sizin gördüğünüz, sezdiğiniz durumda... Bereket bu hassa herkeste yok.. Maazallah birçok siyasî şahsiyetlerin yerinde yeller eserdi ne iş gördükleri başkalarına malûm olsaydı. Ama benim maksadım bu karakışta size siyasî kehanetlerden bahsetmek değil. Bir türlü inanamadığım bu olayı bizim Rıfkı'nın ağzından dinletmek... Ya, ne zannettiniz? Rıfkı'nın başından geçti bu iş. Hem de aynen...

— Ömrümde başıma gelmiş değil kardeşim, diyordu Rıfkı. Bu zamana kadar hasta olmuş adam değilim. Gözüme ötedenberi görünmeğe başladığı, işte şu anda şu iş olmaktadır gibi fikirler aklıma düştüğü zaman neye uğradığımı, ne yapacağımı şaşırdım. Niyetim bir doktora baş vurmaktı. Lâkin hekime, hocaya danışmadan önce kendim bir emin olmak istedim. Öyleyse ben sahiden hasta mıydım, yoksa keskin zekâ keramete çifte attırır hesabı, tahminden mi ibaretti bütün sezgilerim? Bunu anlamalıydım...

— Anlayabildin mi bâri?

— Sorma... Keşke anlamasadım.

— Demek doğruymuş!

— Bilâkis, yanlış. Yanıldığımı gayet kesin olarak öğrendim. Çünkü efendim, bu gibi hastalar herşeyi tıpı tıpına aynen görürler veya yaparlar, seçer, bilirler. Halbuki benim telepati az buçuk yanlış yapıyormuş.

— Ya...

— Evet. Yapmasaydı bu hassamdan epey faydalanır, işletir, servet yapardım. Lâkin servet yapmak şöyle dursun, az daha evdeki bulgurdan olacaktık...

— Ne gibi?

— Son defa başıma geleni anlatayım, yeter. Bir akşam arkadaşlarla «Nuhun Gemisi» nde Birdenbire içimde bir his belirdi. Gayet emindim ki, karım beni şu anda aldatmaktaydı. Düşün sen birader... Ne tabanca taşırım, ne de hattâ bir çakım vardır. Böyle bir ihtimali asla düşünmemiştim ki ona göre hazırlıklı, tedarikli davranayım? Karım beni sever. Eh, ben de onu severim. Sevişiriz yani. Ben onu aldatmadığım gibi, onun da beni aldatacağı, hele bu yüzden onu yedi yerinden bıçaklamam gerekeceği elbette aklımın işi değil. Birdenbire kendimde bu fikri bulunca şaşaladım. Zamane kadınlarına insan güvenmemeli. Ne de olsa Havvâ kızları bunlar. Düşünmeğe, kendimi dinlemeğe başladım. Evet, karım şu anda beni aldatıyordu. Biraz acele edersem onu suç üstü yakalıyabilirdim. Derken, o zamana kadar iyi kötü denediğim için bu hissin beni aldatmadığını bildiğim den sahneyi gözümle görür gibi yaşamağa başladım. Bir yandan da kendi kendime Oğlum Rıfkı, diyordum, inanma sen, bunlar senin hasta zihninin hayalleri, vehimleri... Ama nerde? Kime söz dinletirsin? Karımı, yatak odasında görüyordum. Üstünde pek de kapalı sayılmıyacak bir gecelik vardı. Saçları dağınıktı. Sonra bir adam odaya giriyordu. Genç, atlet yapılı, şu son moda futbolcular gibi adaleli, hoyrat bir herif... Derken efendim, sahnenin bundan sonrasını anlatmama hacet yok. Deliye döndüğümü söylemem kâfi. Vaziyet ciddileştiği için hemen yerimden fırladım. Ne oldun? Ne oluyorsun? Bu havada nereye? diyenlere aldırmadan soluğu bizim apartımanda aldım. Sessizce kat kapısını açıp içeri süzüldüm. Bir tekmede yatak odasını ardına dayadım ve... Ne gördüm, biliyor musun azizim?

Nefes nefese sordum:

— Ne gördün Rıfkı?

— Karımı gördüm. Sahiden üzerinde aynı gecelik vardı. Sahiden, önceden sezdiğim gibi saçları perişan, yüzü solgun ve yorgundu. Sanki, şey gibi...

— E, sonra? Başka kimse var mıydı?

— Vardı tabii...

— Demek ki altıncı hissin seni aldatmamış...

— Maalesef aldattı. Sade karım değil, kendi kendim de beni aldattı. Karımın yanındaki herif kırk beş yaşlarında, saçlarına kır düşmüş, miskin, sünepe kılıklı bir adamdı. Herifi bir hamlede yaka paça kapı dışarı attım. Ondan sonra da doktora gitmekten vazgeçtim. Çünkü, sezgi hassamın sağlamlığına güvenim kalmamıştı...

— Hikâyeci —

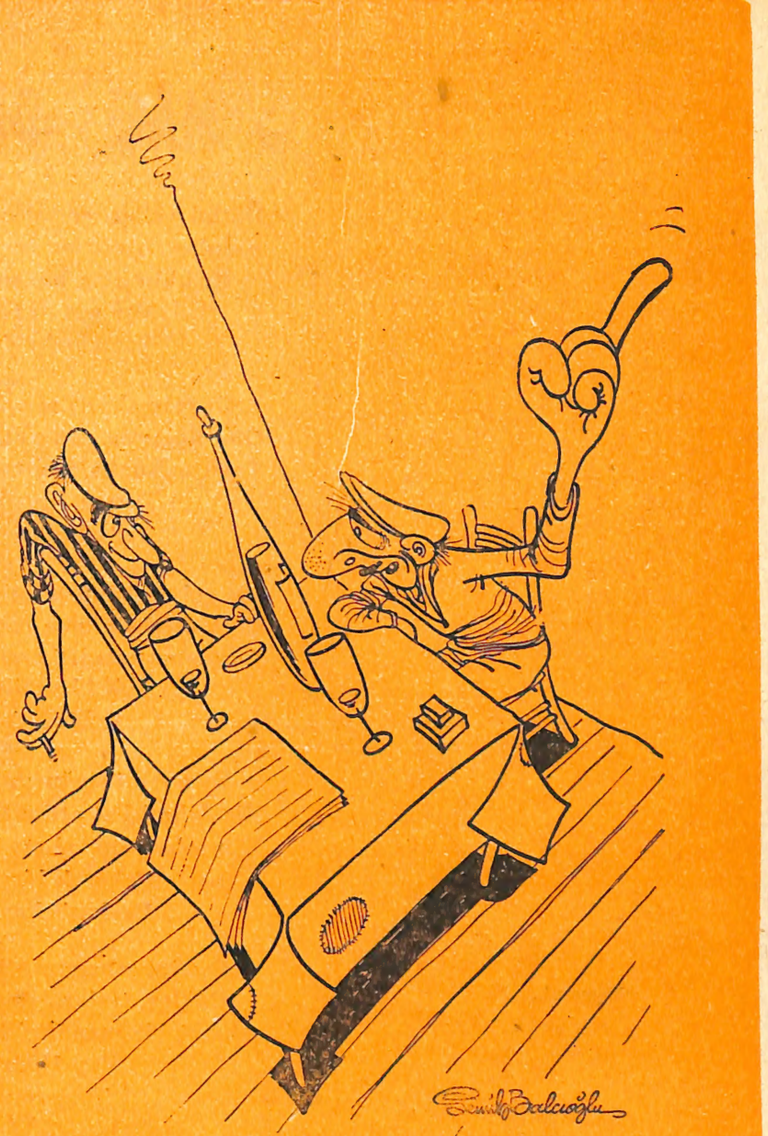

— Ulan Ahmet, okuman yok, yazman yok, edepsizin, namussuzun birisin... Neye meteliksiz kaldın sen?..

(Semi Balcıoğlu)

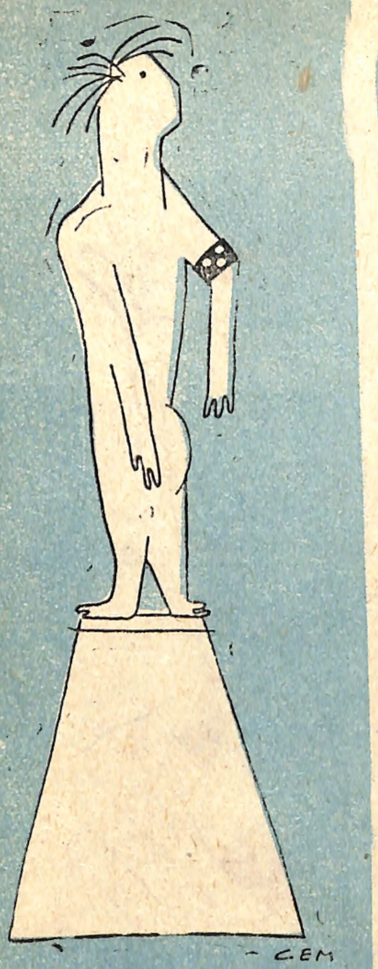

Yazısız!..

(Cem)

MAÇ DESTANI

Bütün yollar, caddeler insan akan bir dere,
Kapılar, tribünler cendere mi cendere.
Kırkbin ağız bir sesle haykırıyor staddan:
Ver pasını Leftere,
Yazıversin deftere!

★

Rüzgâr olmuş esiyor meydanda İsfendiyar
Onu doğuran ana yaşadıkça bahtiyar!
Topu mıknatıs gibi çeker ayaklariyle
Döner, kıvrılır, kayar,
Delik buldu mu dayar!

★

Bir gol de benden deyip tıkdın ağlara Metin,
Ufak tefeksin ama ceviz gibisin, çetin!
Avucunu yaladı karşında yutkunanlar,
Yok ki yenilsin etin,
Çeliktir iskeletin!

★

Ey şanlı üsteğmenim, ey Mustafa, Mustafa!
Bir daha isbat ettin: Bize tutulmaz kafa!
Dünyalara ün salmış bir akıncı albayı
Çekerek bir tarafa,
Puşkaş'ı koydun rafa!

★

O gün, şansımız gibi gök masmavi, ılıktı,
Dağlar, taşlar, ağaçlar bile kalabalıktı.
Ahmet bir mendirekti, Naci bir dalgakıran,
Bay Kadri babalıktı,
Turgay uçan balıktı!

ÇİMDİK

Meribli — Eyvah! Dünyaya düştüm!..

(Cem)

HANGİLERİ?

Meşhur çapkınlarımızdan, daha doğrusu kadın ruhunu iyi bilen romancılarımızdan Esat Mahmut Karakurt'a sordular:

— Sizce en sadık, en vefalı kadınlar hangileridir? Esmerler mi, sarışınlar mı?

Esat Mahmut Karakurt hiç düşünmeden cevap verdi:

— Saçları ağarmış olanlar!

TEDAVİ ŞEKLİ

Karıkoca doktora gelmişlerdi. Kadın uykusuzluktan şikâyetçiydi:

— Geceleri gözümü bile kırpmıyorum doktor, diyordu.

— Size mükemmel bir uyku ilâcı yazayım...

— Vallahi ilâcı bana değil kocama verseniz iyi olur. Çünkü onun horultusundan uyuyamıyorum...

BİRİ

Lokantadaki müşterilerden biri, garsona bir biftek ısmarladı. Arkasından diğer bir müşteri daha:

— Bana da bir biftek yaptır oğlum ama, iyisinden olsun.. dedi.

Garson seslendi:

— Biftek iki... Biri iyisinden olacak!

Turgay — Misafir umduğunu değil, bulduğunu yer!..

İSİM BENZERLİĞİ

Sayın gazetenizin 3.12.956 günlü sayısında «bir milyonluk tapu sahtekârlığı» başlıklı havadiste adı geçen Ahmetle hiç bir ilgi ve ilişiğim olmadığını, benim adımın Ahmet değil, Mehmet olduğunu, Beyoğlunda 27 No. lu «Çeşit» mağazası sahibi olduğumu, burada radyo, buzdolabı, dikiş makinesi, çamaşır makinesi gibi her eve ve her aileye lüzumlu eşya sattığımı, taksitle mal verdiğimi, müşterilerimize her türlü kolaylığı gösterdiğimi, mallarımın gayet dayanıklı, şık ve ucuz olduğunu, satışta her türlü kolaylığı gösterdiğimi, Basın kanununun .... maddesi gereğince aynı sayfa, aynı sütunda neşretmeni zi rica ederim.

Çeşit Mağazası Sahibi
MEHMET ÇEŞİT

BİR İZAH

Kocasının cebinden iki sinema bileti bulmuştu:

— Bunlar ne? diye çıkışınca, adamcağız kekeledi:

— Film çok güzeldi de, arka arkaya iki defa seyrettim, karıcığım!

İmtihan

Adı Mr. Philip Kell... Türkiyede bir buçuk yıldır ödevli imiş. İşi de şuymuş:

«Vekâletlerarası Prodüktivite Komitesi Sınaî Sevk-u idare Geliştirme Merkezi mütehassısı.»

İşte bu çok uzun işin sahibi Mr. Kelly'nin Amerikaya dönüşü ve memleketimizden ayrılışından ötürü Hilton'da bir ziyafet verilmiş. Mr. Kelly bu ziyarette çok güzel, çok dokunaklı lâflar etmiş.

Bunlardan bir güzel lâf da şu:

— Türk milleti 32 sene evvel bir imtihan geçirerek istiklâli için mücadele etmişti. Türkiye şimdi yeni bir imtihan geçiriyor. Bu imtihanı da kazanacak tır.

Amerikalı dostumuza çok teşekkür ederiz. Söyledikleri, yer den göğe doğrudur. Biz, oldum olası hep imtihan geçiririz... Ama 32 yıl süren bu imtihanlar sıktı. İmtihan kapısında heyecan çekmekten bıktık usandık.. Artık sınıfı geçelim, değil mi ya... İltimas mı lâzım, torpil mi lâzım, tavsiye mi lâzım, her ne lâzımsa bulalım da, artık imtihanlardan kurtulalım. Tak dedi çünkü...

○

YERİNDE KARAR

Sağlık Bakanlığı aldığı yeni bir kararla, bakkalların hazır ilâç satmalarını yasak etmiş, satanları da mahkemeye verecekmiş.

Çok yerinde, çok uygun bir karar ama, bir eksiği var. Eczanelerin de sabundan, sütten, pirinç ununa kadar mal satarak bakkallık etmelerini yasak etmeli.

Bakkallar nasıl olsa satacak bir şey bulurlar, bakalım eczaneler o zaman ne satacak?

○

SORUŞTURMA

İstanbul Üniversitesi profesörlerinden N. K. nin son günlerde siyasi gazetelerin başyazılarını okumadığı, muhalif tanınmış kimselerle selâmlaştığı, hattâ bunlarla senli benli konuştuğu, evine gelen misafirlere uskumrunun sekiz liraya çıktığını söyliyerek siyaset yaptığı, siyasi mahiyette hareketlerde bulunduğu dikkati çektiğinden, Profesör N. K. hakkında soruşturma açılması için İstanbul Üniversitesine talimat verilmiş tir.

○

İNÖNÜ HASTA OĞLU İÇİN ECZAHANE, ECZAHANE İLÂÇ ARADI.. (Gazetelerden)

— İlâç bekliyor!..

— Kahve bekliyor!..

— Tramvay bekliyor!..
— Hayır, hiç biri değil, 1958 i bekliyor!..

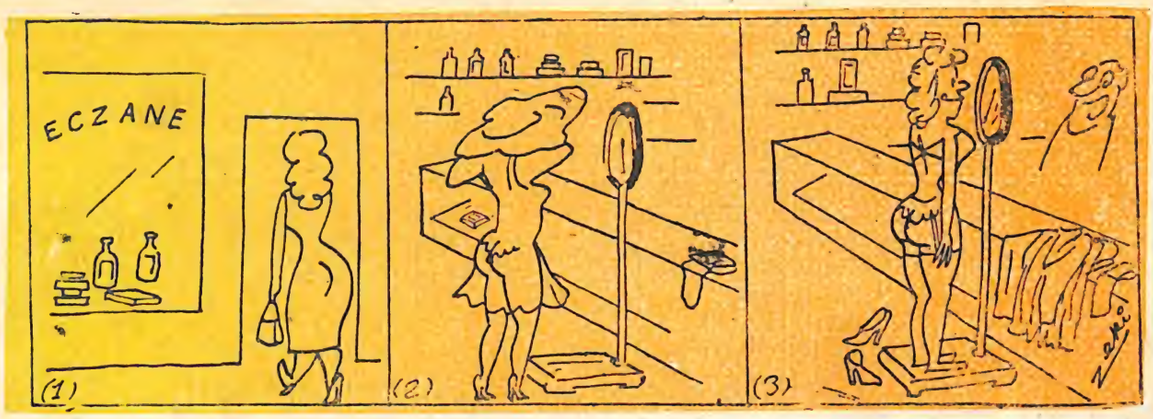

YAZISIZ HİKÂYE!..

(Zeki)

SAATLAR AYARLANDI

İstanbuldaki saatlar daima ayarsızdır. Bir türlü düzelemez. Düzelse de âdet olmuştur. Şikâyetlerimiz bitmez. Geçen gün belediye saatları ayar etti. Bir mecliste, tanıdığımız biri şöyle şikâyet ediyordu:

— Belediye saatları düzelttik, diyor değil mi?. Lâf.. Dün sabah İstanbula geliyordum. Köprüdeki saate baktım, sekiz buçuğa beş var. Yenicamideki saate baktım, sekiz buçuk!

CESUR ÇENG

BİR ÇİN HİKÂYESİ :

Binbaşı Çeng'in boyu iki metreye yakın, ağırlığı da yüz seksen kiloyu aşkındı. Dev göğdeli Binbaşı Çeng'in göğsü, Mareşal'in karısı Madam Çan-Kay-Şek'in zarif eliyle süslediği kahramanlık madalyalarıyla kaplı idi. Ona bütün orduda kahraman Çeng, ya da cesur Çeng derlerdi. Cesurluğu da kahramanlığı da doğrusu hak etmişti. Çünkü bir oturuşta, bir manga askerin yediğinden daha çok yerdi. Kahraman Çeng, her fırsat buldukça kahramanlıklarıyla övünürdü, masala benzer olaylar anlatırdı. Yarım İngilizcesiyle uydurduğu bu hikâyelere Amerikan subayları katıla katıla gülerlerdi. Bu yüzden ona yalnız Kahraman Çeng değil, Palavracı Çeng de derlerdi.

Kahraman Çeng, Cesur Çeng, Palavracı Çeng, dövüştüğü devlerin, parçaladığı canavarların hikâyelerini anlatmaktan şehvete benzer bir zevk duyardı. Genç Amerikan subayları:

— Haydi Kahraman Çeng, gel bir boks yapalım seninle... dedikleri zaman da göğsünü da vul gibi şişirir:

— Bırakın şakayı, sonra bir yeriniz incinir, sakat kalırsınız, derdi.

Dal gibi ince subayların Kahraman Çeng'e meydan okumalarının sebebini bütün alay askerleri biliyordu. Çünkü garnizonda Kahraman Çeng'in her gece karısından dayak yediğini duymayan kalmamıştı. Hem şöyle böyle dayak değil... Karısından dayak yedikçe Kahraman Çeng danalar gibi bağırır, onun sesinden bütün garnizon askerleri uykularından fırlarlardı. Artık buna alışılmıştı. Bir feryat, bir uluma duyuldu mu, askerler:

— Yine Kahraman Çeng karısından dayak yiyor! derlerdi.

Ertesi gün de yüzü gözü çürükler içinde askerî gazinoya gelince, arkadaşlarına, tek başına iki manga düşmanı teker teker nasıl öldürdüğünü, bir düşman bölüğünü önüne katıp nasıl kovaladığını, bir ejderhanın ağzına elini sokup nasıl ciğerlerini çıkardığını anlatırdı.

Bir gün olağanüstü bir şey olmuş, Kahraman Çeng'in sahiden bir kahraman olduğu anlaşılmıştı. O gün Cesur Çeng bir askere çok fena kızdı. Kızdığı askeri önüne çağırdı. Sonra bu askerin arkasına, en iri yarılarından altı asker daha koydu. En öndeki kızdığı askere öyle bir tokat indirdi ki, tokatın şiddetinden yedi asker birden iskambil kâğıdı gibi yere devrildiler. Bu olay, herkesin gözü önünde olmuş ve bütün garnizonu şaşırtmıştı. Ertesi gün daha müthiş bir şey oldu. Kahraman Çeng, on askeri arka arkaya dizdi. Bir tokatta hepsini birden yere serdi. Kovboy filmlerinde bile bu kadarı olamazdı. Artık Cesur Çeng bir askere kızmaya görsün, hemen onunu, on beşini arka arkaya diziyor, bir yumrukta hepsini yere seriyordu. Bazı askerler, daha tokat suratlarına gelmeden, tokadın rüzgârıyla uçar gibi devriliyorlardı.

Artık Cesur Çeng'le alay etmeğe korkuyorlardı. İşin şakaya gelir tarafı yoktu. Demek ki o palavracı değildi, bütün anlattıkları gerçekti. İnsanüstü bir kuvvete sahipti. Garnizonda herkes ona saygı duymaya başlamıştı. Kahraman Çeng adı korku ile anılıyordu. Şimdi ağızlarda dolaşan: «Bugün Cesur Çeng bir tokatta on beş kişi devirdi», «Bugün Kahraman Çeng bir yumrukta yirmi kişiyi birden yuvarladı.» lâfları idi. Ama Cesur Çeng yine her gece karısından dayak yiyor, ciyak ciyak bağırıyordu. İşte bunu hiç kimsenin aklı almıyordu. Bu kadar cesur, kuvvetli, kahraman bir adam o sıska karıdan nasıl olur da dayak yerdi? İstese Kahraman Çeng bu kadını iki parmağının arasında tahtakurusu gibi eziverirdi.

Günün birinde bu düğüm bakın nasıl çözüldü: Cesur Çeng sık sık olduğu gibi yine bir askere kızmıştı. Kızdığı asker, Cesur Çeng'den bir karış daha uzun, insan azmanı bir yaratıktı. Çeng, bu dev askerin arkasına yirmi kişi daha dizdi. Sonra en öndekine bir tokat savurdu. Tokat yüzüne gelmeden asker devrildi. Sanki elektrik akımı geçmiş gibi, arkasındakiler de yere kapaklandılar.

Bunu seyreden Amerikan subayı gözlerine inanamıyordu.

Kahraman Çeng oradan gittikten sonra, o iri askeri çağıran Amerikan subayları:

— Anlamıyorum, dedi, nasıl oluyor da, bir tokatta, hem de tokatın daha rüzgârıyla hep bir den devriliyorsunuz? Bu nasıl, ne müthiş bir kuvvettir?

Dev yapılı asker güldü:

— Biz tokattan devrilmiyoruz, dedi, kendi arzumuzla devrilmiş gibi yere kapaklanıyoruz.

— Neden?

— Çünkü Binbaşı Çeng çok merhametli bir insandır. Bir askere bir fiske vursa, sonradan pişman olur. o askerin gönlünü almak için hemen izinli gönderir. Biz Binbaşı Çeng'in kuvvetli görünmek istediğini bildiğimiz için, onun bu arzusunu yerine getiriyoruz. Şimdi içeride yirmi kişinin izin kâğıdı hazırdır. Müsaade ederseniz gidip izin kâğıdımı alayım...

Çan-Çan

ANKARADAN PORTRELER

SABRİ EREN

Maliye Vekâleti hususi kalem Müdürü.

— Her gün ayni yemekler!..

(Orhan Enez)

YÜZ KARASI!..

(M. Uykusuz)

TUVALET KÂĞIDI

Önceleri kahve bulunmuyordu. Sonra yedek parça sıkıntısı baş gösterdi. Derken nal mıhı buhranı bir hükûmetin düşmesine sebep oldu. Şimdi de tuvalet kâğıdı iki buçuk liraya zor bulunur hale gelmiş. Tuvalet kâğıdı fiyatlarının yükselişi karşısında, vatandaşlarımızın düşüncelerini sorduk. Aldığımız cevaplar aşağıdadır:

Sarı çizmeli Mehmet ağa ne diyor?

— Tuvalet kâğıdı bulabiliyor musunuz Mehmet ağa?

— Ne kâğıdı?

— Tuvalet.

— Nedir o?

— Bilmiyor musunuz?

— Hiç duymuşluğum yok.

— Acayip. Bütün gazeteler ondan bahsediyor. Nal mıhı yüzünden hükûmet devrildi. Şimdi de nerede ise, tuvalet kâğıdı yüzünden devrilecek.

— Yaaa... Desene çok mühim bir kâğıt. Yoksa üzerine borç senedi mi yazılır?

— Hayır, bu incecik bir kâğıttır.

— Anladıım... Uçurtma kâğıdı.

— Değil... Uçurtma kâğıdı gibi ince ama, beyaz.

— Şimdi bildim, sigara kâğıdı desene şuna.

— Hayır... Bu uzun olur. Koparıp koparıp kullanılır.

— İçine bir şey mi koyarlar? Paket mi yaparlar?

Sarı çizmeli Mehmet ağaya tuvalet kâğıdının ne olduğunu anlatamıyacaktım, ayrıldım.

Öksürüklü Zehra ne söyledi:

— Tuvalet kâğıdı piyasada bulunamıyormuş Zehra hanım...

— Çok iyi oluyor. Karılar az boyansınlar!

— Canım, bu insanın elinde mi Zehra hanım?

— Neden elinde değilmiş?. Sürüp sürüştürmezlerse kıyamet mi kopar?

— Bu tuvalet kâğıdı bildiğin tuvalet için değil. Kâğıt bu, tuvalet kâğıdı. İki buçuk liraya çıkmış.

— Ya niçin?.. Üzerine nâme yazmak için mi?

Öksürüklü Zehra hanıma, tuvalet kâğıdının ne işe yaradığını anlatırken:

— Defol oradan terbiyesiz! Sen benimle alay mı ediyorsun? diye ayağındaki aba terliğini çıkarıp arkamdan fırlattı!

Tüccardan kırk yıllık Kâni bey ne diyor?

— Tuvalet kâğıdı memleketimizin zarurî ihtiyaç maddeleri arasındadır. Bir memleketin medeniyet seviyesi, tuvalet kâğıdının yumuşaklığı, zarafeti, inceliği ile ölçülür. Ben tuvalet kâğıtları fiyatlarının artmasından şikâyetçi değilim. Çünkü ben de otomobil lâstiği ithalâtçısıyım. Bir malın fiat artısı, öbür malların da pahalılanmasına sebep olur. Ben de otomobil lâstiklerine yüzde yetmiş zam yaptım. Sebebini soranlara «Ne ya palım, tuvalet kâğıtları pahalılandı» diyorum. Haklı değil miyim?.. Tuvalet kâğıdını pahalı alıp, lâstiği ucuz vermek reva mı? Allah eksikliğini göstermesin, bizim evde de tuvalet kâğıdını bol bol kullanırlar.

Dediğim gibi, ben tuvalet kâğıdının pahalılığından şikâyetçi değilim, kabalığından, sertliğinden şikâyetçiyim. İnsanı çok rahatsız ediyor. Tuvalet kâğıdı değil, sanki zımpara kâğıdı...

ANADOLUDAN ÇİZGİLER :

İKİ RAKİP!..

(Erol Yağcıgil)

KLASİK DİLENCİ!..

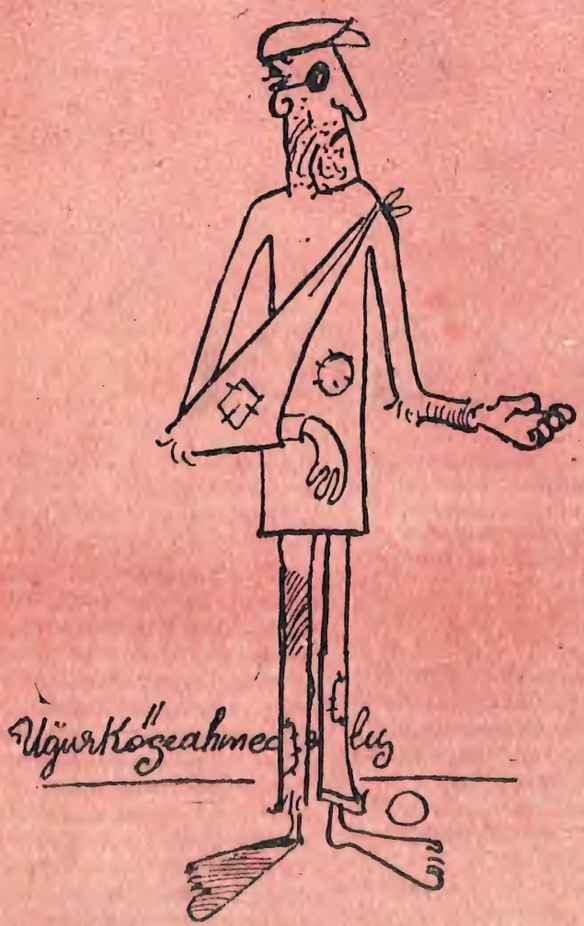

MODERN DİLENCİ!..

(Uğur Köseahmetoğlu)

BİZE BENZEYEN

«Milli Eğitim Vekilliği Üniversitenin bütün fakültelerini, yeni bir emre kadar kapatmıştır. Bundan başka Hukuk Fakültesi Dekanı azledilmiş, Üniversite Rektörü de şimdilik yerinden uzaklaştırılmıştır. Üniversite profesörleri arasında genş bir temizlik yapılacaktır.»

Gazetede yukarıdaki satırları okuyunca, «Eyvah!» diye bağırdım. Etrafımdakiler «Ne oluyorsun?» diye telâşlandılar. Gazetedeki haberi gösterdim.

— Ayol o Madritte! dediler.

Hay Allah iyiliğini versin!.. Haberin kaynağını okumamışım da Ankara zannetmişim. Demek ki, yalnız biz bize benzemiyormuşuz...

DÜNYA MİZAHINDAN :

AİLENİN NAMUSU

GÜNÜN birinde Samuel Weil-Morbach, kızına:

— Dinle yavrum... diyordu.

Sarah, babasını dinleye dursun, size Morbach'ları biraz tanıtalım. Bunlar baba-kız yaşıyorlardı. Madam Morbach birkaç yıl önce ölmüş. Sarah'yı babası büyütmüştü. Irkının bütün hususiyetleri Samuel'de vardı: irice burnu, paraya karşı düşkünlüğü, uyanık zekâsı onun tipik bir yahudi olduğunu gösterirdi. Sarah da, tekmil yahudi kızları gibi güzel, câzip ve iyi bir aileden olduğu için de gayet söz dinler bir kızdı. Mâli durumları iyiydi ama, bu, bilhassa dahi iyi olması için bir sebepti.

Samuel Weil-Morbach:

— Dinle kızım, diye devam etti. Artık siz de dinleyebilirsiniz onun söylediklerini. On sekiz yaşındasın. Güzel bir kızsın. Güzelliğine söz yok. Senden bazı şeyler rica edeceğim... Daha doğrusu bir şey istiyeceğim. Para değil elbet. Ama babacığın için ufak bir fedakârlık yaparsın diye düşündüm...

— Elbette yaparım babacığım, sen iste sâde. Ne var?

— Müşterilerimizden gayet zengin biri vardır. İsac Lévy - Kahn... Gayet iyi bir adamdır bilir misin? Ticarete başlamış. İthalâtçılık ediyor. Sermayesi çok kuvvetli. Bana, metresi 345 kuruştan çekoslovak basması vaadetti. Getirttiği ilk partiden istediğim kadar verecek bu fiyata. Yani gümrük resmi bile dahil değil. Bundan daha kârlı iş olur mu? Zaten çok satılıyor o kumaşlar... Doğrusu Lévy - Kahn çok, ama çok kibar bir adam... Geçen akşam gittiğimiz toplantıda seni görmüş. Hoşlanmış da senden. Müsaade istedi. Arasıra seninle gezmek istiyor..

Sarah fıkır fıkır güldü:

— Olur babacığım, olur... Ben de gezmeğe bayılırım, bilirsin ya. Hele masrafları görecek olmadıktan sonra... Yani para başkasının kesesinden çıktığına göre demek istiyorum...

— Biliyorum yavrum, biliyorum... Ama unutma ha... Lévy Kahn çapkın bir heriftir üstelik. Olur ki seni çay içmeğe filân davet eder...

— Daha iyi ya baba... Ballı böreklere bayılırım ben...

— Anladık ama kızım, iş sade ballı börekle kalmaz ki... Olur ki adam seni evine davet eder... Gayet pahalı bir apartımanda oturuyor. Son derece lüks eşya ile döşeli, dayalı bir apartımanı var. Orada sana Kudüs şarabı, bisküvi filân ikram eder...

— Etsin baba, etsin. Zaten ben biterim azıcık başım dönerse...

— Evet yavrucuğum ama, pek de başın dönmesin. Yoksa Lévy Kahn, muhakkak seni öpmeğe kalkar. Canın ister, hoşuna giderse senin de, bırak öpsün. Çünkü Lévy, gayet zengin bir ithalâtçıdır. Bize de çok faydası dokunacak. Öptükten sonra da ellerini vücudunda dolaştırmak ister belki. Olur a... İşte kızım, senden istediğim şey, bu na dikkat etmendir. Bilhassa buna dikkat et. Belki Lévy daha da ileri gitmek isteyecektir. O takdirde sayıyla kendisine getirmelisin onu. Yani terbiyelice. Usuletle... Sakın kendini kapıp koyverme Sarah... Ne karşılığında olursa olsun. Ailenin namusunu düşün...

— Düşünürüm babacığım, sen merak etme...

Ertesi akşam Sarah Weil-Morbach, İsaac Lévy-Kahn'la birlikte sokağa gitti. Sabahın beşinde dönebildi ancak. Biraz yorgun görünüyordu. Henüz on sekiz yaşında bir çiçekti. Daha açılmamış sayılırdı. Babası, merakla koridoru arşınlıyarak onu bekliyordu. Hiç uyumamıştı adamcağız.

— Anlat kızım, dedi ,işler yolunda gitti mi?

— Tıpkı dediğin gibi oldu baba. Önce İsaac beni çaya davet etti. Sonra bir taksiye bindirdi. Dediğin gibi, çapkınmış biraz.

— Fazla ileri gitmedi ya?

— Yok baba, ne münasebet... Sonra evine gittik. Kudüs şarabından içtik. Çörekler güzeldi. Biraz başım döner gibi oldu, ama azıcık. Beni öptü. Sonra ellerini vücudumda dolaştırmağa kalktı. Derhal ailenin namusu aklıma geldi.

Güzel Sarah, bundan sonrasını başını önüne eğerek anlattı:

— Ne yapayım baba? Adam o kadar nâzik, öyle kibardı ki... Ellerini vücudumda gezdirmesine müsaade etmedim. Bilâkis, ben ellerimi onun vücudunda dolaştırdım. Omuzlarından tutup divana yatırdım. Adamda aile namusu diye birşey bırakmadım...

Henri C. Koleman

Yazan: Kaptan-ı Derya ALİ KÂHYA

BİLMEM NE ADASI

Çizen: NEHAR TÜBLEK

(Devamı var)

YAZMASI SİZDEN, ÇİZMESİ BİZDEN...

— Farkında mısın?.. Hanımlarımızın peşine takıldılar...
— Ne haddini bilmez insanlar var dünyada!..

(Yazan: Yaşar Yılmaz. Sultanhisar ilkokul öğretmeni).
(Çizen : Nehar Tüblek).

BEKTAŞİ FIKRALARI Müsabakası

BELKİ

Şeyhülislâm Cemalettin Efendi, meşihata getirildiği senenin Ramazanı 29 gün olur.

Ertesi sene Müneccimbaşının bir hatası yüzünden Ramazan 28 itibar edilir.

İkinci senenin bayramında Şeyhülislâm kapısına giden baba erenlerden biri de huzura kabul edilir.

Herkes gibi Bektaşi de Cemalettin efendiyi etekleyip bayramını kutladıktan sonra:

— Efendimiz, der, Cenabı haktan size 27 sene ömür vermesini ve bu makamda bırakılmanızı, canü gönülden niyaz ederim.

Cemallettin efendi:

— Teşekkür ederim, der. Fakat neden duanızı böyle 27 sene diye hudutlandırdınız?

Bektaşi:

— Efendim, geçen sene Ramazan 29 idi. Bu sene 28 e indi. İki gün kazandık. Böyle devam ederse 27 sene sonra mübarek Ramazan ayından ve oruçtan tamamen kurtulacağız da ondan, cevabını verir.

BİLMECENİN SIRASI MI?

Uzun müddet hasta yatan bir Bektaşi, bir gün iyice ağırlaşmış.

Bunu haber alan mahalle imamı cübbesini sırtlıyarak komşusunun evine koşmuş. Yıllardır zındıklık yapan baba erenlerin hiç olmazsa ahrete göç ederken imanı bütün gitmesini düşünmüş ve odaya girer girmez, çenesi atmağa başlıyan dedenin yanına sokulmuş:

— Söyle bana dedem, demiş. Allaha, Peygambere, Kur'ana inanıyor musun?

Baba erenler o haliyle bile acı acı gülmüş ve imamı terslemiş:

— İşin mi yok imanım imam efendi, demiş. Ben can çekişiyorum, sen bilmece soruyorsun bana.

SAHURDAN KALMA OLSA GEREK...

Baba erenler bir Ramazanda zengin bir zata misafir olmuş.

Akşam iftar, gece sahur yemekleri yenmiş, imsak edilmiş, ağızlar çalkanmış ve herkes yatağına çekilmiş.

Sabahleyin uyanan dede hemen tütün kesesini çıkarıp kalın bir sigara sarmış ve tüttürerek yatak keyfi yapmağa başlamış. Fakat da ha iki nefes çekmeden dışarıda ayak sesi duyulmuş ve kapının tokmağı çevrilirken ancak sigarasını bir tablaya bırakabilmiş. O sırada içeri giren ev sahibine:

— Sabah şerifler hayırlı olsun velinimetim, demiş.

Ev sahibinin rengi değişmiş ve kaşları çatılmış, çünkü tablaya bırakılan sigara buram buram; «ben oruç bozanım» diyormuş.

Dede ne diyeceğini düşünürken, ev sahibi sormuş:

— Akşam niyet etmiştiniz, Siz oruçlu değil misiniz?

— Elbette oruçluyum.

— Ya bu tüten sigara?

Taaccüple sigaraya bakan dede erenler omuz silkmiş:

— Herhalde sahurdan kalmış olacak!..

VESİLE NURHAN GÜNÇER
Karabaş mahallesi İstiklâl caddesi No. 32/3 — İZMİT

TEKKENİN CANLARI

Bektaşi ocağını söndüren Padişah İkinci Mahmut gizli toplantılar yapıldığını haber aldığı Bektaşi tekkelerinden birini ansızın basar. Bektaşiler korkularından birer tarafa dağılırlar. Romatizmalı olduğu için kaçamıyan ihtiyar bir Bektaşi Padişahı karşılar:

İkinci Mahmut, ortalarda kimseyi göremeyince ona sorar:

— Hani tekkenin canları, nerede?

İhtiyar Bektaşi şu cevabı verir:

— Merhamet buyurun sultanım, sizi görünce kimde can kaldı ki!..

NE DESEM?

Adamın biri muziplik olsun diye, Bektaşiye rüya tâbiri için varır.

— Erenler ben bir rüya gördüm, der.

— Hayırdır inşallah... oğlum.

— Kendimi bir düzlükte gördüm. Aman hocam buraya akıl erecek bir şey değil ki... Meydanlık mı desem?.. Çayırlık mı desem?.. Sümbüllük mü desem?.. Bilmem ki ne desem, nasıl tarif etsem?.. Sonra bu meydanlık birdenbire değişti, bir bina meydana geldi. Ah... Hocam öyle bir bina ki,.. Han mı desem.. hamam mı desem? Saray mı desem.. Apartıman mı desem, yarabbi ne desem?.. Sonra binanın önünde bir havuz meydana geldi ki... Allah Allah!.. Havuz mu desem, göl mü desem?.. Deniz mi desem, bilmem ki hocam ne desem? Bir de baktım, güneş görünmez oldu. Bir sürü kuş... Görsen hocam turna mı desem, leylek mi desem?. Çaylak mı desem?.. Angıt mı desem?.. Ne desem?..

Kurnaz ve işi anlamış olan Bektaşi,

— Dur yavrum dur... Dur oğlum dur, söylemesi kötülük... Allah senin başına öyle bir belâ verecek ki.. bugün mü desem.. yarın mı desem.. öbür gün mü desem, velhasıl velhasıl ne desem?...

HASAN ÖZBEY
Afyon

KENDİ KARİKATÜRÜNÜZÜ TANIDINIZ MI?

İKİ İSTANBULLU!..

ERKEK SABAHAT

ERKEK OLAN KADININ HATIRALARI

AKBABA'NIN MİZAH ROMANI

— 4 —

— Kıza benzer tarafı yok ki... Oğlan da hoşlanmıyor. Biz onu oğlan için almadık mı?..

— Alışır hanım, alışır. Evde bir evlâtlık bulunmazsa çocuk dışarıda fena huylar edinir. Maşallah on altısında. Delikanlı sayılır. Evin içinde kızla oynaşır, düşer kalkar. Kötü huylar edinmez. Pekâlâ akça pak ça kız. Nesi var?

— Artık tahammül edemiyorum. Çok yaramaz.

— Ne yaparsın, oğlumuzun hatırı için çekeceğiz.

— Bu yaşta erkek çocuk terbiyesinin ne kadar zor olduğunu bilmezsin. Maazallah kötü arkadaşlarına uyarsa, büsbütün bozulur. Hem ahlâkı, hem de sıhhatı bozulur.

— Ayol, o kıza benzemiyor ki. Göğüsleri tamtakır.

— Gelişir. Yavaş yavaş oğlan da alışır. Arasıra onları yalnız bırak..

Onbir yaşındaydım ama, sokakta büyüdüğüm için, bir çok şeyleri, hele gizli kapaklı olanları çok iyi bilirdim. Bu konuşmadan, beni bu eve neden aldıklarını anlamıştım. Oktay'ın benimle oynaşmasını istiyorlardı.

Oktay'a büsbütün düşman olmuştum. Zaten kız gibi bir çocuktu. Beni niçin süsleyip püslemeğe çalıştıklarını, entari giydirmeğe uğraştıklarını şimdi anlıyorum.

Bir pazar günü Saffet hanım:

— Oktay, biz babanla yukarıda oturuyoruz. Haydi, sen aşağıdaki odada Sabahatla oyna! dedi.

Oğlanla biz aşağıdaki odaya girdik. Kadın, oğluna bunları söylerken kocasına göz kırptığını görmüştüm. Bir bahane ile birdenbire odadan çıktım. Mümtaz beyle, Saffat hanımın, yandaki odanın anahtar deliğinden bizi gözetlediklerini gördüm. Hemen tekrar odaya girdim. Oktay'ın annesi ile babası, biricik oğullarının terbiyesi, ahlâkı, sağlığı bozulmasın, gözü dışarıda olmasın diye doğrusu çok titiz davranıyorlardı. Her şeyi kontrol ediyorlardı. Oğlan eğer beni mıncıklar, öperse, anahtar deliğinden seyreden anası babası, çocuklarının terbiyesi ve sağlığı için buna sevineceklerdi.

Herhalde Oktaya da bana karşı nasıl davranacağını, üstü kapalı olarak anlatmışlardı.

Oktay, anasının babasının yanında bana karşı terslenirdi. Ama, onunla yalnız kaldık mı, kuzu gibi yumuşacık olurdu.

Divanın üzerine yanyana oturduk, konuşuyorduk. Oktay:

— Sen neye entari giymiyorsun sanki... dedi, sen kız değil misin?

— Kız sensin! diye bağırdım.

Oktayın pembe yüzü kızardı. On altı yaşında koca oğlan olduğu halde, düşünceleri de, hali de on yaşında bir kız gibiydi.

Annesiyle babasının bizi anahtar deliğinden seyrettiklerini bildiğim için, oğlanı rezil etmeyi kafama koymuştum.

— Haydi sen giyin entariyi bakalım, nasıl olacaksın, dedim, gardropta annenin entarileri var.

— Önce sen giyin...

— Annenin entarileri bana olmaz ki... haydi, sen giy!..

Oğlan razı oldu. Hemen gardrobu açtım. Şişman kadının bütün iççamaşırlarını, entarilerini çıkardım. Oktay soyunmuş, bir donla kalmıştı. Annesinin pembe bir kombinezonunu giydi.

— Sütyen takmıyacak mısın? dedim..

Annesiyle babasının duymamaları için yavaş konuşuyordum. Bizi gözetledikleri anahtar deliğinin önüne de bir sandalye koymuş, üzerine Oktay'ın ceketini asmıştım. Onlar Oktayı soyunurken görmüşler, herhalde sevinmişlerdi. Ama ondan sonra neler olduğunu göremiyorlardı.

Annesinin siyah dantelli sütyenini Oktayın göğsüne bağladım. Kadın şişman olduğu için, sütyenin bağlarını düğüm yaparak kısalttım. Sütyenin göğüs boşluklarına mendiller tıkıştırdım. Annesinin japone kollu bir

emprimesini de üstüne giydirdim. Yine annesinin çoraplariyle, iskarpinlerini de giymişti.

— Haydi şimdi annen gibi boyan! dedim.

Suratına pudra ile bir kat badana yaptı. Dudaklarına ruju ben sürdüm. Yanaklarını kırmızıya boyadım. Göz kapaklarına, tıpkı annesininkiler gibi, yağlı kremle mavi boya sürdüm. Kirpiklerine rimel çektim, kenarlarından da kuyruk yaptım. Oğlan maskaraya dönmüştü. Saçlarını da kâhküller yaparak tarayınca, tıpkı annesinin küçük, zayıf bir modeli olmuştu.

— Haydi şimdi evcilik oynıyalım, dedim, annen babana neler söylüyorsa, sen de bana öyle söyle. Onun gibi kırıt.

Anahtar deliğini kapayan sandalyeyi çektim. Oktay anası gibi cilvelenerek, heceleri uzata uzata:

— Beeey, dedi, o üç taşlı küpeleri alıcaaam, alıcaaam diyerekten hep beni kandırıyoosun...

Ben de tıpkı Mümtaz beyi taklit ederek, onun her zaman karısına söylediği gibi:

— Hanım, hanım... dedim, bu değirmenin suyu nereden geliyor, diye hiç sormuyorsun.

Bu sefer, Oktay, senelerdenberi duyduğu annesinin nazlı sesini benzeterek, dudaklarını büze büze:

— Yaaa... dedi, herkeşlerin karıları taksın takıştırsın, benim neyim eksik onlardan... Yazık benim gençliğime, yazık benim güzelliğime... Ama alıcaaan olsun...

Bu sefer ben, Mümtaz beyin ağziyle yalvarmağa başladım:

— Sevgilim, karıcığım, hayatım...

Kapı birdenbire açıldı. Mümtaz beyle, Saffet hanım ateş püskürüyorlardı. Ben kasıklarımı tuta tuta gülmeğe başladım. Şişman kadın yeni uzamağa başlayan saçlarımdan tutup, var kuvvetiyle dövmeğe başladı. O vurdukça, ben kendimi tutamıyor, fıkır fıkır gülüyordum. Mümtaz bey oğluna direk direk bağırıyordu:

— Çıkar onları!.. Çıkar onları arkandan!..

Şişman annesi durmadan beni dövüyordu, Kadın kıyasıya vuruyordu. Baktım ki, işin şakaya gelir tarafı yok. Kendimi şunlara bir göstermem gerekiyordu. Bir sıyrılıp kadının elinden kurtuldum. Artık gözüm dönmüştü. Büfenin üstündeki vazoyu kaptığım gibi, kadının kafası budur diye salladım. Kadın kafasını yana çekmese, oracığa düşüp bayılacaktı. Vazo, camlı kapıya çarptı. Camlar şangır şungur kırıldı. O zamana kadar sabredip, kendimi sıkıyor, sokak ağzını kullanmıyordum.. Karı koca şaşırıp kalmışlardı. Onlara Sabahatin kız mı, erkek mi olduğunu bir iyi gösterecektim.

Elime geçen kolonya şişesini yallah ettim Mümtaz beye. Karı koca:

— İmdat!.. İmdat!.. diye kaçıyorlardı.. Merdivenlerden aşağı paldır küldür kaçıyorlardı. Elime ne geçerse arkalarından fırlatıyordum.

Kapı arkasından şemsiyeyi kaptım, sokak başına kadar kovaladım. Mümtaz bey pijamalariyle, karısı basma sabahlığı ile sokaklara düşmüşlerdi.

— İmdat!.. İmdat!..

Diye bağırmalarına, bütün komşular koşuştu. Ben sallana sallana eve geldim. Üzerinde hâlâ anasının kıyafeti olan Oktay ağlayıp duruyordu. Gözyaşlarından suratındaki boyalarla palyaçoya dönmüştü.

— Sus ulan muhallebici!.. diye bağırdım. Ne zırlayıp duruyorsun hanım evlâdı?

Oğlanın benden ödü patlıyordu. Sustu.

— Tuvaletini tazele de yanıma gel! dedim.

Merdivenlerden çıkan ayak sesleri duydum. İki polisin arkasında Mümtaz beyle karısı, onların

(Devam edecek)

Dünya Karikatürleri

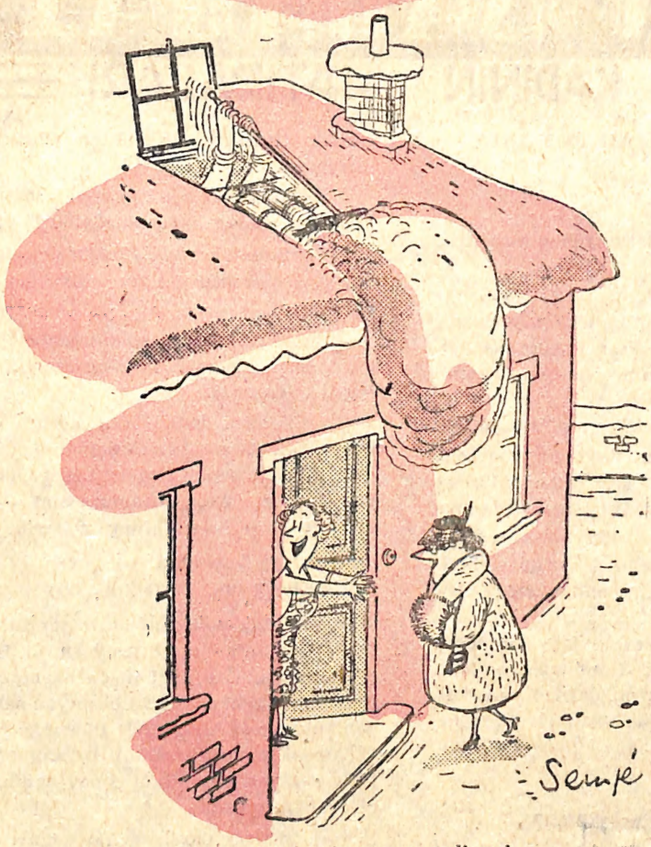

— Kocacığım, bak annem geliyor!..

— Fransız —

— Bir daha seninle pazar gezmesine zor çıkarım!..

— Fransız —

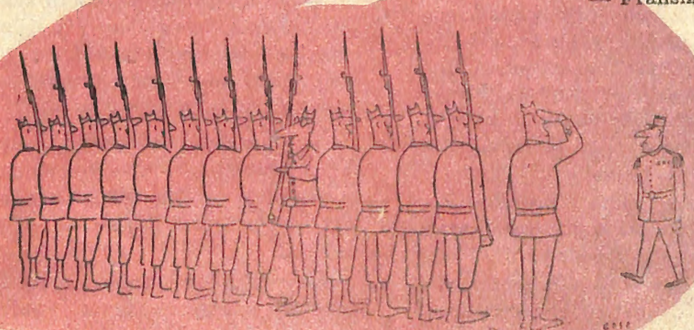

YAZISIZ!..

— Fransız —

Tulumbacı Şakaları

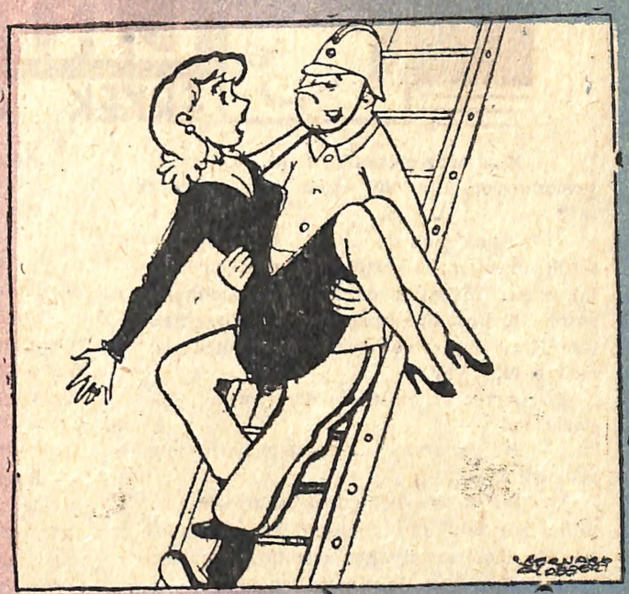

— Ayol, bizde yangın yok...

— Biliyorum... Sizde yok ama, bende var!..

— Ah bir göle kavuşabilsek!..

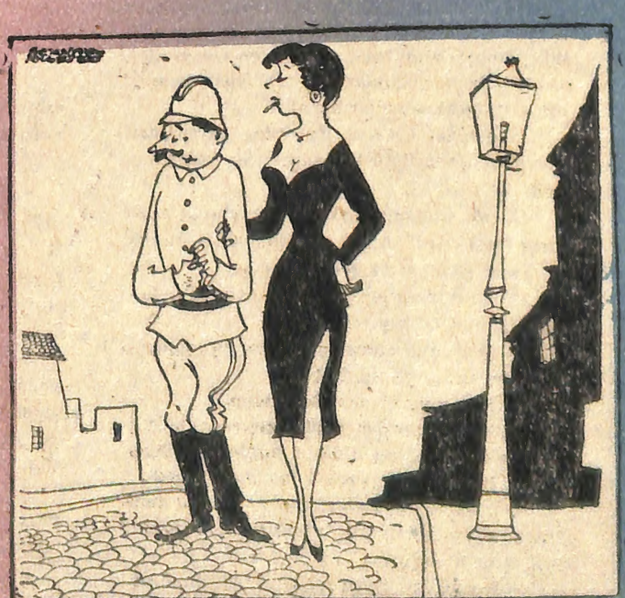

— Ayol işitmiyor musun?.. Yanıyorum diyorum sana!..

— Fransız —

Hey! geliniz..

ikindi kahvaltısı için SANA sürülmüş ekmek vardır!

«Oyun oynarken annem beni çağırırsa, oyunu bırakmak hiç istemem. Fakat, ikindi kahvaltısı için SANA sürülmüş ekmek hazırladığı zaman, derhal koşarım! O kadar iyidir ki!

Çocuklarınız, bütün gün, büyük insanlardan daha çok fazla enerji sarfediyorlar. Onların, sıhhî, sâf ve besleyici bir gıdaya ihtiyaçları vardır.

Bütün bu vasıfları SANA'da bulacaksınız ve üstelik, çocuklarınızın büyümesi için elzem olan A,D vitaminleri, güneş şuaının verdiği vitaminleri vardır. Çocuklarınızı böyle bir mamulden mahrum etmeyiniz. Fiatı çok ucuzdur.

SANA ile onlara bisküvi ve pasta da hazırlayınız. Elde edeceğiniz netice hakkında bizzat siz hüküm vereceksiniz.

S 31

UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. BAKIRKÖY - İSTANBUL

SÜMERBANK

SERMAYESİ 500.000.000 T.L.

Mevduat sahiplerine en fazla menfaat sağlayan bankadır.

ANKARADA YENİŞEHİRDE
İSTANBULDA GÖZTEPEDE
KONFORLU
APARTMAN
DAİRELERİ

AYRI ESASLAR DAHİLİNDE
YÜNLÜ ve PAMUKLU
SATIŞLARIMIZDA
%10 TENZİLÂT

SÜMERBANK

ZENGİN
PARA
İKRAMİYELERİ

SÜMERBANK

HERİŞ REKLÂM

POLİS Romanlarımız

Akbaba Yayınevinin polis romanları, sadece heyecan ve macera değildir. Bu kitaplar, dünyaca beğenilen, okunan birer ebedî eserdir.

BEYAZ CEHENNEM

○

OTOMOBİLDE ÜÇ KİŞİYDİLER!

○

GECE GELEN ADAM

○

DÜĞÜMLÜ MENDİL

○

ÖLDÜRESİYE!

○

FUARDA CİNAYET

○

KRAL FARUK'UN ELMASLARI!

Cingöz Recai'nin son harikası
Fiyatı 2 liradır.

★

Pek yakında

İşkenceler Bahçesi!

Üstad Refi' Cevad Ulunay'ın dilimize çevirdiği bir dünya şaheseri!

San'atkâr ressam Münif Fehim'in çok nefis, beş renkli bir kapağı içinde, büyük boy.

Fiyatı: 250 kuruş.

Kâğıt darlığı yüzünden az basılmıştır. Siparişlerinizi lûtfen şimdiden yapınız.

Akbaba Yayınevi.

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

— Bu kadınlar hiç üşümez mi?...
— Vallahi bilmem... Ben, baktıkça titriyorum!...